

Sygn. akt IV CZ 59/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa E.O.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "B." w B.

o uchylenie uchwały ewentualnie o ustalenie nieważności uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 września 2009 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 maja 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 28 maja 2009 r. sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia wskazanego w skardze kasacyjnej powódki od wyroku tegoż Sądu z dnia 12 lutego 2009 r., wartość tę ustalił na kwotę 99,24 zł i skargę kasacyjną odrzucił. Sąd Apelacyjny wskazał, że w rozpoznawanej sprawie powódka realizuje interes majątkowy, gdyż kwestionowana przez nią uchwała Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej dotyczy wprowadzenia opłaty stałej za podgrzanie wody. Stawka tej opłaty wynosi 8,27 zł miesięcznie. Wartość przedmiotu zaskarżenia - ustalona na podstawie art. 22 k.p.c. wynosi zatem 99,24 zł, a więc poniżej progu określającego dopuszczalność skargi kasacyjnej (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie powódka wniosła o jego zmianę, bądź też uchylenie, podnosząc zarzuty naruszenia art. 398⁶ § 1 i 2 oraz art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. U podstaw podniesionych w nim zarzutów legło przekonanie skarżącej, że rozpoznawana sprawa nie jest sprawą o prawa majątkowe. Pogląd taki skarżąca zaprezentowała wcześniej w odpowiedzi na wezwania przewodniczącego w sądzie drugiej instancji do określenia wartości przedmiotu zaskarżenia, wskazującego na majątkowy charakter żądań będących przedmiotem sporu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego – jak trafnie dostrzegł Sąd Apelacyjny - zostało już wyjaśnione, że kryterium rozróżnienia spraw o charakterze majątkowym i niemajątkowym stanowi typowy interes, który realizują strony żądające ochrony. Sprawą majątkową jest sprawa, w której zgłoszone żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 31 maja 2006. r., IV CZ 42/06, niepubl.; z dnia 6 października 2006 r., V CZ 67/06, niepubl.; z dnia 15 lutego 2007 r., II CZ 124/06, niepubl.; z dnia 22 marca 2007 r., III CZ 18/07, niepubl. oraz uzasadnienia uchwał Sądu Najwyższego: z dnia 7 stycznia 2004 r., III CZP 100/03,

OSNC 2005, nr 12, poz. 129 oraz z dnia 9 grudnia 2005 r., III CZP 111/05, OSNC 2006, nr 11, poz. 183). Wbrew odmiennemu zapatrywaniu skarżącej, wskazane kryterium rozróżnienia spraw o charakterze majątkowym i niemajątkowym znajduje zastosowanie również w sprawach o uchylenie, stwierdzenie nieważności albo o ustalenie nieistnienia uchwał organów spółdzielni (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 listopada 1974 r., II CZ 122/84, niepubl.; z dnia 26 listopada 1975 r., I CZ 185/75, niepubl. oraz z dnia 5 lutego 2009 r., I CZ 111/08, niepubl.).

Niewątpliwie interesem ekonomicznym uwarunkowane jest zgłoszone przez powódkę żądanie uchylenia - ewentualnie ustalenia nieważności - uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej, wprowadzającej stałą część opłaty za podgrzanie wody. Kwestionując zaskarżone skargą kasacyjną rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji skarżąca miała zatem obowiązek wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398⁴ § 3 k.p.c.). Skoro obowiązkowi tego, mimo wezwania, nie dopełniła, skarga kasacyjna – jak trafnie uznał Sąd Apelacyjny - podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. Oceny tej nie mogą zmienić podniesione w zażaleniu okoliczności, iż w postępowaniu przed sądami pierwszej i drugiej instancji wartość przedmiotu sporu oraz zaskarżenia nie zostały ustalone, ani też, że powódka została pouczona – wadliwie – o dopuszczalności skargi kasacyjnej.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.